

Figaros bryllup – Opera Hedeland – 2025

Kamilla Pontoppidan Haderups nyoversættelse af da Pontes libretto til Figaros bryllup er udarbejdet særligt til Opera Hedelands nyproduktion af Mozarts opera. Oversættelsen er beskyttet af ophavsret og må ikke anvendes i andre sammenhænge, hverken delvist eller helt, uden oversætterens skriftlige tilladelse.

At lege:

En fortælling, de legende fortæller
sig selv om sig selv.

Mennesket leger kun, når det i ordets fulde
betydning er menneske ...

... og kun når det leger,
er det helt og fuldt menneske.

Velkommen til Figaros bryllup.

Figaro: -Fem ... ti ... tyve
tredive ... seksogtredive ...

Susanna: -Ja, nu er jeg glad,
den er som skabt til mig.

Figaro: -Fem ... ti ... tyve
Susanna: -Se, kære Figaro, se min hat.

Figaro: -Ja, min skat, den er fin,
den er som skabt til dig.

Susanna: -Se på mig, nu er jeg glad ...
Figaro: -Ja, skat, den er finere nu.

Susanna, Figaro: -Vores bryllup nærmer sig,
og Susanna har selv lavet sin hat.

Susanna: -Hvad måler du, kære Figaro?
Figaro: -Om den seng, greven giver os, passer her.

Susanna: -Her? Figaro: -Ja, han vil give os det her værelse.
Susanna: -Det kan du godt glemme. Figaro: - Hvorfor?

Susanna: -Jeg har mine grunde.
Figaro: -Fortæl mig om dem. Susanna: -Nej.

Susanna: -Kan du ikke bare gøre, som jeg siger?
Figaro: - Men hvad har du har imod slottets bedste værelse?

Susanna: -Jeg er Susanna,
og du er et fjols.

Figaro: -Tak, du behøver ikke smigre mig!
Sengen kan da ikke stå noget bedre sted.

Figaro: -Hvis nu fruén ringer efter dig
om natten ... ding, ding.

Figaro: -To skridt, og så er du
hos hende.

Figaro: -Og når så det sker,
at herren kalder på mig ... dong, dong.

Figaro: -Tre skridt, og jeg er klar
til at tjene ham.

Susanna: -Og så kommer er en morgen,
hvor den kære greve ... ding, ding ...

Susanna: -... sender dig langt væk herfra.
Ding, ding, dong, dong.

Susanna: -Djævlen sender ham til min dør,
og med blot tre skridt ...

Susanna: -Med blot tre skridt er han ...
Figaro: -Susanna, hold op.

Susanna: -Hør ...
Figaro: -Sig det hurtigt.

Susanna: -Hvis du gerne vil høre resten,
så glem din urimelige mistanke.

Figaro: -Jeg vil gerne høre resten,
men tvivlen og mistanken skræmmer mig.

Susanna: -Glem din mistanke ...

Figaro: -Mistanken skræmmer mig.

Susanna: -Godt, ti stille, og hør efter.

Figaro: -Fortæl, hvad der er sket.

Susanna: -Greven er træt af at jagte fremmede skønheder,
han prøver lykken hjemme i stedet.

Susanna: -Og det er ikke grevinden,
der vækker hans appetit. Figaro: -Hvem så?

Susanna: -Din lille Susanna. Figaro: -Dig?

Susanna: -Derfor synes han, at værelset er praktisk.

Figaro: -Bravo! Fortsæt. Susanna: -Det er den betænksomhed
han viser dig og din brud.

Figaro: -Sikken hyklerisk gavmildhed!

Susanna: -Her kommer så det bedste:

Susanna: -Don Basilio, hans højre hånd,
siger det til mig hver dag.

Figaro: -Basilio? Den slyngel! Susanna: -Du troede,
min medgift skyldtes dit kønne ansigt.

Figaro: -Ja, det bildte jeg mig ind. Susanna: -Han vil håndhæve
reglen om retten til en nat med bruden ...

Figaro: -Hvad? Havde han ikke afskaffet den i sit len?

Susanna: -Han har fortrudt og vil i seng med mig.

Figaro: -Bravo! Det kan jeg lide.

Kære greve, vi skal more os. De har fundet ...

Figaro: -Hvem ringer? Grevinden. Susanna: -Farvel, min smukke.
Figaro: -Fat mod, min skat. Susanna: -Og du: Opfør dig klogt.

Bartolo: -Og det her har du ventet med
at fortælle mig til hans bryllupsdag?

Marcellina: -Jeg har ikke mistet håbet, selv fremskredne bryllupsplaner
kan standses af et påskud.

Marcellina: -Udover den her kontrakt
har han visse forpligtelser over for mig.

Marcellina: -Vi skræmmer Susanna,
så hun afviser greven.

Marcellina: -For at hævne sig, tager han mit parti,
og jeg gifter mig med Figaro.

Bartolo: -Godt, jeg vil gøre alt
for at hjælpe.

Bartolo: -Han berøvede mig min myndling, jeg vil nyde
at se ham gift med min gamle tjenestepige.

Bartolo: -Hævn er en glæde,
der er forbeholdt de kloge.

Bartolo: -Det er altid fejlt at glemme
skam og krænkelse.

Bartolo: -Med list, med skarpsindighed,
med forstand, med fornuft ...

Bartolo: -... kan man ...
ja, med list, med forstand ...

Bartolo: -Det er en alvorlig sag.

Bartolo: -Men tro mig, den kan ordnes.

Bartolo: -Om så jeg skal granske hele loven,
skal jeg nok finde et smuthul.

Bartolo: -Alle i Sevilla kender mig, Bartolo,
den slyngel til Figaro skal nok blive din.

Marcellina: -Alt er ikke tabt endnu,
jeg har stadig håbet.

Marcellina: -Der er Susanna, jeg lader,
som om jeg ikke ser hende.

Marcellina: -Så den perle vil han giftes med! Men hvad
skulle man forvente? "Argent fait tout."

Susanna: -Onde kvinde. Godt, folk ved, hvordan hun er.
Marcellina: -Flot! Se hendes fromme mine og blik.

Susanna: -(Jeg må hellere gå.)
Marcellina: -(Sikken kær brud.)

Marcellina: -Værsgo, efter dig, smukke frue.
Susanna: -Så modig er jeg ikke, frøken næsvis.

Marcellina, Susanna: -Jeg kender mine forpligtelser,
jeg er ikke uhøflig.

Marcellina: -Den kommende brud. Susanna: -Anstandsdamen.
Marcellina: -Grevens yndling. Susanna: -Elsket af hele Spanien.

Marcellina: -Indsatsen. Susanna: -Kjolen.
Marcellina: -Rangen. Susanna: -Alderen.

Marcellina: -Jeg eksploderer, hvis jeg bliver.
Susanna: -Den afdankede madamme får mig til at le.

Marcellina: -Værsgo, smukke frue.
Susanna: -Det tør jeg ikke.

Marcellina: -Den kommende brud. Susanna: -Anstandsdamen.
Marcellina: -Grevens yndling. Susanna: -Elsket af hele Spanien.

Marcellina: -Indsatsen. Susanna: -Kjolen.
Marcellina: -Rangen. Susanna: -Alderen.

Marcellina: -Jeg eksploderer, hvis jeg bliver.
Susanna: -Den afdankede madamme får mig til at le.

Susanna: -Forsvind! Som om du er noget,
fordi du har læst to bøger og keder grevinden.

Cherubino: -Susanna, er det dig? Susanna: -Ja, det er mig.
Cherubino: -Åh, sikket uheld. Susanna: -Hvad er der sket?

Cherubino: -Grevnen afskedigede mig i går,
fordi han overraskede mig alene med Barbarina.

Cherubino: -Hvis ikke min gudmor, grevinden, kan hjælpe,
må jeg rejse og ser dig aldrig igen.

Susanna: -Ser aldrig mig igen? Er du ikke længere
hemmeligt forelsket i grevinden?

Cherubino: -Jeg respekterer hende højt. Du er heldig,
at du kan se hende, når du vil ...

Cherubino: -... at du klæder hende af og på
og sætter hendes hår. Hvad har du der?

Susanna: -Det er din smukke gudmors
bånd og nathue.

Cherubino: -Giv mig båndet, for guds skyld.
Susanna: -Giv mig straks båndet tilbage!

Cherubino: -Du får dem aldrig igen.
Susanna: -Hvor er du fræk. Cherubino: -Tag det nu roligt.

Cherubino: -Du får i stedet min lille sang.

Susanna: -Hvad skal jeg med den? Cherubino: -Du skal synge den for fru, for dig selv, for alle kvinder.

Susanna: -Du er tosset.

Cherubino: -Jeg ved ikke længere, hvem jeg er, jeg brænder og skælver, alle kvinder får mig til at rødme.

Cherubino: -Når jeg hører ordene "kærlighed" og "lyst", dunker hjertet straks hurtigere i mit bryst.

Cherubino: -Og jeg mærker en længsel, jeg ikke kan forklare.

Cherubino: -Jeg ved ikke længere, hvem jeg er, jeg brænder og skælver, alle kvinder får mig til at rødme.

Cherubino: -Jeg synger om kærlighed til kilderne, til bjergene, til blomsterne og vinden ...

Cherubino: -... som fører ordene med sig bort.

Cherubino: -Jeg synger om kærlighed, når jeg er vågen, og når jeg sover, jeg synger til vinden ...

Cherubino: -... som fører ordene med sig bort.

Cherubino: -Og når ingen kan høre mig ...

Cherubino: -... taler jeg om kærlighed med mig selv.

Cherubino: -Jeg er fortabt!

Susanna: -Jeg er bange! Greven, stakkels mig.

Greven: -Susanna, du virker urolig? Susanna: -Undskyld, jeg blev bare overrasket, men De må gå.

Greven: -Hør på mig først, så går jeg.

Susanna: -Jeg vil ikke høre. -Jeg gør det kort.

Greven: -Du ved, jeg skal være ambassadør i London, og jeg vil tage Figaro med.

Susanna: -Hvis jeg turde ... Greven: -Sig frem, min kære, det er din ret fra i dag. Spørg, kræv.

Susanna: -Lad mig være, jeg vil ikke have nogen ret eller kræve noget af Dem. Jeg er ulykkelig!

Greven: -Susanna, jeg vil gøre dig lykkelig. Du ved fra Basilio, at jeg elsker dig.

Greven: -Mød mig i haven ved mørkets frembrud. For din gunst vil jeg betale ...

Basilio: -Han er gået. Greven: -Hvem taler? Skynd dig ud.
Susanna: -Og så efterlader jeg Dem alene her?

Basilio: -Jeg vil lede efter ham hos fruén. Greven: -Jeg gemmer mig her. Susanna: -Nej! Greven: -Ti, og få ham til at gå.

Susanna: -Hvad er det, De gør?

Basilio: -Susanna, har du tilfældigvis set greven?
Susanna: -Hvad skulle greven dog lave her? Gå nu.

Basilio: -Figaro leder efter ham. Susanna: -Hvorfor skulle han dog lede efter greven, som hader ham?

Greven: -(Er han mon loyal?) Basilio: -Fordi greven elsker dig, hader han ikke nødvendigvis din brudgom.

Susanna: -Gå, din usle mellemmand for andres lyster. Spar mig for grevens kærlighed.

Basilio: -Fint, hver sin smag. Men jeg tænkte, at du foretrak en klog herre som elsker fremfor pagen.

Susanna: -Fremfor Cherubino? Basilio: -Ja, kærlighedens kerub, der luskede rundt her tidligere.

Susanna: -Du er onskabsfuld, det er løgn.
Basilio: -Et det ondt at have øjne i hovedet?

Basilio: -Og den lille sang. Helt fortroligt:
Var den til dig eller fru?

Susanna: -(Hvem har sagt det?)
Basilio: -Nu vi er ved det, så opdrag lidt på ham.

Basilio: -Du ved, at greven bliver rasende, hvis han
ser de blikke, Cherubino sender grevinden.

Susanna: -Onde mand, hvorfor spreder du løgne?
Basilio: -Jeg? Det er uretfærdigt.

Basilio: -Jeg føjer ikke noget til det,
alle ved.

Greven: -Hvad er det, alle ved?
Basilio: -Hvor herligt! - Susanna: Åh gud!

Greven: -Hvad er det, jeg hører.
Afsted, jag straks forførereren bort.

Basilio: -Jeg kom på et dårligt tidspunkt,
det må De undskylde.

Susanna: -Sikken ulykke, jeg stakkel,
jeg er skræmt fra vid og sans.

Basilio: -Jeg kom på et dårligt tidspunkt.
Greven: -Jag straks forførereren bort.

Susanna: -Jeg stakkel, jeg er skræmt
fra vid og sans.

Greven, Basilio: -Nu besvimer hun, den stakkels pige.
Åh gud, hvor hendes hjerte dog banker.

Basilio: -Vi sætter hende forsigtigt på bænken.
Susanna: -Hvor er jeg? Hvor frækt. Ud med jer.

Basilio: -Vi er her for at hjælpe, din ære er sikret.

Greven: -Vær ikke urolig, min skat.

Basilio: -Det, jeg sagde om pagen, var kun en mistanke.

Susanna: -Det var en løgn, tro ham ikke.

Greven: -Den lille laps skal væk herfra.

Susanna: -Den stakkel.

Greven: -Stakkel, ja, men jeg har overrasket ham før.

Basilio, Susanna: -Hvad? Hvor?

Greven: -Døren var låst hos din kusine i går. Jeg bankede, og Barbarina åbnede beklemt.

Greven: -Jeg blev mistænksom, ledte overalt og løftede til sidst dugen og så pagen.

Greven: -Hvad ser jeg! Susanna: -Hvor forfærdeligt.

Basilio: -Så bliver det ikke bedre!

Greven: -Så meget for din ærlighed, nu forstår jeg.

Susanna: -Det kan ikke blive værre, hvad sker der nu?

Basilio: -Sådan gør alle de smukke, det er ikke noget nyt.

Greven: -Nu forstår jeg. Susanna: -Det kan ikke blive værre.

Basilio: -Det, jeg sagde om pagen, var blot en mistanke.

Susanna: -Forfærdeligt. Greven: -Så meget for din ærlighed.

Basilio: -Sådan gør alle de smukke ...

Susanna: -Hvad vil der nu ske ... Greven: -Nu forstår jeg ...

Greven: -Basilio, find straks Figaro, han skal se ...

Susanna: -Jeg vil have, han skal høre det, find ham!

Greven: -Bliv her. Hvordan vil du undskylde det her?

Susanna: -En uskyldig behøver ikke undskylde.

Greven: -Hvornår kom han herind? Susanna: -Han var her for at bede mig gå i forbøn hos fru, da De kom.

Susanna: -Han blev forvirret og gemte sig, da De kom ind.

Cherubino: -Tilgiv mig, herre ... Greven: -Det fortjener du ikke.

Susanna: -Han er kun et barn. Greven: -Mere voksen, end du tror.

Cherubino: -Jeg kan fortælle, hvad jeg hørte ...

Greven: -Godt, du er tilgivet.

Og bedre endnu:

Greven: -Jeg mangler en officer i mit regiment, det bliver dig. Tag straks af sted. Farvel.

Susanna: -Må han ikke bare blive til i morgen?

Greven: -Nej, han skal rejse straks. Cherubino: -Jeg er klar.

Greven: -Omfavn Susanna en sidste gang.
(Det er et uventet slag).

Figaro: -Giv mig hånden, kaptajn.
(Jeg må tale med dig, inden du tager af sted).

Figaro: -Farvel, lille kerub,
din skæbne har med et ændret sig.

Figaro: -Du skal ikke længere fare rundt og gøre pigerne urolige, lille Narcissus, du kærlighedens Adonis.

Figaro: -Du skal ikke længere gå rundt her
med din kække vest ...

Figaro: -... det høje hår, det strålende smil og kinderne,
der rødmer som pigernes.

Figaro: -Det er slut med det lette liv
og det strålende smil.

Figaro: -Du skal ikke længere fare rundt og gøre pigerne urolige, lille Narcissus, du kærlighedens Adonis.

Figaro: -Du skal kæmpe blandt store, stærke mænd med gevær, rygsæk og rank ryg.

Figaro: -Du vil få en tung hjelm og megen hæder, men en ussel løn.

Figaro: -I stedet for at spille fandango skal du marchere gennem mudder ...

Figaro: -... over bjerge, gennem dale, til lyden af kanoner og kugler, der fløjter forbi.

Figaro: -Det er slut med den kække vest, det høje hår og det strålende smil.

Figaro: -Du skal ikke længere fare rundt og gøre pigerne urolige, lille Narcissus, du kærlighedens Adonis.

Figaro: -Cherubino, nu gælder det sejren og soldaterlivets hæder.

Grevinden: -Må kærligheden give mig trøst ...

Grevinden: -... og dæmpe min smerte og mine suk.

Grevinden: -Giv mig min elskede tilbage ...

Grevinden: -... eller lad mig dø.

Grevinden: -Må kærligheden give mig lidt trøst og lette min smerte.

Grevinden: -Giv mig min elskede tilbage, eller lad mig dø.

Grevinden: -Kom, kære Susanna, fortæl mig resten.

Susanna: -Der er ikke mere. Grevinden: -Han ville forføre dig?

Susanna: -Greven smigrer ikke piger af min stand på den måde. Han tilbød mig penge.

Grevinden: -Han elsker mig ikke længere!

Susanna: -Men han er jaloux? Grevinden: -Sådan er ægtemænd.

Grevinden: -De er af princip utro, lunefulde, og deres stolthed gør dem jaloux.

Grevinden: -Men hvis Figaro elsker dig, vil han alene kunne ...

Susanna: -Der er han! Kom, fru er urolig ...

Figaro: -Det skal De ikke være. Sagen er enkel:

Figaro: -Greven kan lide min brud, han vil i det skjulte genindføre feudalretten.

Figaro: -Det er helt naturligt. Og hvis Susanna er villig, også muligt. -Hold så op! -Det har jeg gjort.

Figaro: -Derfor vil han have, at jeg skal være kurer, og Susanna hemmelig attaché.

Figaro: -Men fordi Susanna nægter, truer han med at hjælpe Marcellina. Sådan ligger landet.

Susanna: -Og du vover at lave sjov med så alvorlig en sag? Figaro: -Jeg udtænker samtidig en plan.

Figaro: -Af Basilio får han et brev om, at De har aftalt et møde med en elsker under festen.

Grevinden: -Men han er jo så jaloux! Figaro: -Netop derfor kan vi narre ham, forvirre ham, ødelægge hans planer.

Figaro: -Vi viser ham, at vi kan lege den leg med ham, han leger med os. Han spilder tid, forvirres.

Figaro: -Og mens han jagter skygger og ikke når at blande sig i vores planer ...

Figaro: -... bliver det tid til bryllup, og foran fru'en tør han ikke fravige det løfte, han har givet mig.

Susanna: -Det er sandt, men så vil Marcellina i stedet modsætte sig brylluppet. Figaro: -Vent, hør her:

Figaro: -Du siger straks til greven, at du vil mødes med ham i haven i aften.

Figaro: -Cherubino er her stadig, og i stedet for dig sender vi ham i pigetøj.

Figaro: -Hvis grevinden overrasker greven der, er han tvunget til at gøre, som vi ønsker.

Grevinden: -Hvad synes du? Susanna: -Ikke så tosset. Når vi får ham overbevist ... Men har vi tid?

Figaro: -Greven er på jagt og først tilbage om nogle timer.

Figaro: -Jeg sender Cherubino herhen. Så kan I klæde ham på.

Grevinden: -Og så? Figaro: -Og så ...

Figaro: -Hvis De vil danse, lille hr. greve, bliver det efter min pibe.

Grevinden: -Susanna, det gør mig ondt, at Cherubino har overhørt grevens tilnærmelser til dig.

Grevinden: -Men hvorfor kom han ikke til mig? Hvor er hans sang? Susanna: -Her, han skal synge den for os.

Susanna: -Stille, der kommer nogen. Det er bare ham. Kom indenfor, hr. officer.

Cherubino: -Kald mig ikke det. Det minder mig om, at jeg skal rejse fra min gudmor, som er så god.

Susanna: -Og smuk. Cherubino: -Ja, bestemt.

Susanna: -Ja, bestemt.

Susanna: -Hykler! Kom, syng den sang for fruén, du sang for mig. Grevinden: -Hvem har skrevet den?

Susanna: -Se, han rødmer.

Grevinden: -Tag guitaren og akkompagner ham.

Cherubino: -Jeg ryster af nervøsitet, men hvis fruén ønsker det ... Susanna: -Det gør hun.

Cherubino: -I kvinder, som ved, hvad kærlighed er, se, om jeg har den i mit hjerte.

Cherubino: -Jeg kan fortælle, hvad jeg føler, men det er nyt for mig, så jeg forstår det ikke.

Cherubino: -Jeg mærker en længsel, et begær, det ene øjeblik sødt, det næste pinefuldt.

Cherubino: -Jeg bliver først kold, og så mærker jeg sjælen flamme op, men med ét fryser jeg igen.

Cherubino: -Jeg søger efter noget uden for mig selv. Jeg ved ikke, hvem der har det, hvad det er.

Cherubino: -Jeg sukker og stønner uden at ville det, jeg ryster og skælver uden at vide det.

Cherubino: -Jeg har ingen ro, hverken dag eller nat, og alligevel kan jeg lide at længes.

Cherubino: -I kvinder, som ved, hvad kærlighed er, se, om jeg har den i mit hjerte.

Grevinden: -Bravo! Sikken smuk stemme. Jeg vidste ikke, at du sang så godt.

Susanna: -Han er dygtig til alt, hvad han gør.
Kom her, smukke soldat.

Susanna: -Figaro fortalte dig ... Cherubino: -Det hele.
Susanna: -Lad mig se ... vi er samme størrelse.

Susanna: -Af med vesten. Grevinden: -Hvad laver du? Hvad hvis
der kommer nogen? Susanna: -Vi gør ikke noget galt.

Susanna: -Jeg låser døren.
Men hvordan sætter vi håret?

Grevinden: -Tag en af mine hatte i skabet, hurtigt!
Hvad er det for et stykke papir?

Cherubino: -Min kontrakt. Grevinden: -De spilder ikke tiden.
Cherubino: -Jeg fik den af Basilio. Grevinden: -De har glemt stemplet.

Susanna: -Hvilket stempel? Grevinden: -På kontrakten.
Susanna: -I deres iver! Her er hatten. Grevinden: -Skynd dig, fint.

Grevinden: -Men stakkels os,
hvis greven kommer.

Susanna: -Kom, knæl ned ...
stå helt stille, bliv her.

Susanna: -Drej dig så langsomt,
bravo, det er meget fint.

Susanna: -Vend ansigtet mod mig.
Ret ryggen. Se på mig.

Susanna: -Se ikke på fruen.

Susanna: -Vend ansigtet mod mig,
ret ryggen.

Susanna: -Se ikke på fruen.

Susanna: -Stå nu helt stille.
Kom så. Bravo.

Susanna: -Op med kraven,
og sænk blikket.

Susanna: -Fold hænderne under brystet, lad os se,
hvordan du står og går.

Susanna: -Se den lille skurk, se, hvor køn han er.
Se hans smukke blik, se hans tøj og hans figur.

Susanna: -Det er ikke så underligt,
at kvinderne elsker ham.

Grevinden: -Fjollerier! Susanna: -Selv jeg er jaloux.
Hør, lille slange, behøver du være så smuk?

Grevinden: -Hold op med det pjat. Træk ærmet op,
så sidder kjolen bedre.

Susanna: -Sådan. Grevinden: -Længere op. Godt.
Men hvad er det for et bånd?

Susanna: -Det er et af Deres, som han stjal fra mig.
Grevinden: -Og blodet? Cherubino: -Blodet ... jeg ved ikke hvordan ...

Cherubino: -Jeg snublede over en sten og rev mig.
Jeg forbandt såret med båndet.

Susanna: -Lad mig se. Det er ikke så slemt.
Men se: Hans arm er hvidere end min.

Cherubino: -Jeg er ulykkelig.
Grevinden: -Nu græder han.

Cherubino: -Jeg ville ønske, jeg kunne dø! Var dette
min sidste time, turde jeg måske ...

Grevinden: -Kom nu til fornuft. Hvad er det for pjat.

Grevinden: -Hvem banker på min dør?

Greven: -Hvorfor er der låst? Grevinden: -Min mand! Jeg dør.
Du er her. Han har fået brevet. Hans jalousi!

Greven: -Hvorfor tøver du? Grevinden: -Jeg er alene.
Greven: -Hvem taler du så med? Grevinden: -Dig, selvfølgelig.

Cherubino: -Efter det, der er sket ... når man ved,
hvor vred han bliver. Der er ikke andet at gøre.

Grevinden: -Må himlen hjælpe mig!

Greven: -Det er da nyt, du plejer aldrig at låse,
Grevinden: -Nej, men jeg prøvede ... Greven: -Prøvede?

Grevinden: -Kjole med Susanna, der nu er i sit rum.
Greven: -Du virker urolig.

Greven: -Har du set dette papir?
Grevinden: -(Åh gud, brevet, Figaro skrev).

Greven: -Hvad er det for en larm?
Der væltede noget inde i skabet.

Grevinden: -Jeg hørte ikke noget. Greven: -Nej, du tænker vist
på noget andet. Grevinden: -På hvad?

Greven: -Der er nogen derinde.
Grevinden: -Hvem skulle det dog være?

Greven: -Det spørger jeg dig om, jeg er jo lige kommet.
Grevinden: -Åh jo, Susanna.

Greven: -Du sagde, at Susanna var gået til sit rum.
Grevinden: -Ja, hen på sit værelse eller derind.

Greven: -Susanna! Men hvorfor er du så urolig?
Grevinden: -På grund af hende? Greven: -Du er i hvert fald urolig.

Grevinden: -Susanna vækker vist mere uro i dig end i mig.

Greven: -Sandt nok, og nu skal du se hvorfor ...

Greven: -Susanna, kom straks ud ...

Grevinden: -Vent, hun kan ikke komme ud.

Susanna: -(Hvad skændes de om, hvor er Cherubino?)

Greven: -Hvad forhindrer hende i
at komme ud?

Grevinden: -Anstændighed. Hun er ved
at prøve en brudekjole.

Greven: -Sagen er helt klar: Elskeren er her.

Grevinden: -(Det er meget pinligt). Susanna: -(Hvad sker der nu?)

Greven: -Susanna, kom nu ud.

Grevinden: -Hold op, hun kan ikke komme ud.

Greven: -Susanna, sig i det mindste noget,
hvis du er der. Grevinden: -Nej, du skal tie stille.

Greven: -Vis omtanke.

Susanna: -(Åh gud, her bliver en skandale).

Grevinden, greven: -Vis omtanke, lad os for Guds skyld
undgå en skandale.

Greven, grevinden: -Vis omtanke. Susanna: -Åh gud, her bliver en skandale.

Greven, grevinden: -Lad os undgå en skandale.

Greven: -Du vil ikke låse op? Grevinden: -Hvorfor skulle jeg det?

Greven: -Jeg åbner uden nøgler. Hør, folkens ...

Grevinden: -Vil du sætte pigens ære på spil?

Greven: -Jeg henter selv værktøj og undgår en skandale.

Greven: -Vent her. Jeg låser døren for at knuse
min sidste tvivl.

Grevinden: -(Hvor uklogt).

Greven: -Kom med mig, tag min arm, og lad os gå.

Greven: -Susanna bliver her,
til vi kommer tilbage.

Susanna: - Luk hurtigt op, det er Susanna.
Kom ud, og skynd dig væk herfra.

Cherubino: -Sikken scene, hvor er det ulykkeligt.
Susanna: -Af sted med dig.

Susanna: -Dørene er låst,
hvad vil der nu ske?

Cherubino: -Jeg må ikke tabe hovedet.
Susanna: -Han slår dig ihjel, hvis han finder dig.

Cherubino: -Vinduet vender mod haven.
Susanna: -Nej, Cherubino! Lad være.

Cherubino: -En blomsterkumme eller to, det går nok.
Susanna: -Der er for langt at springe ned.

Cherubino: -Han slår mig ihjel, hvis han finder mig.
Jeg vil gå igennem ild og vand for hende.

Cherubino: -Jeg omfavner dig i stedet for hende.
Susanna: -Du slår dig ihjel. Åh gud, lad være!

Susanna: -Se den lille djævel, se, hvordan han flygter.
Han er væk, men jeg må ikke spilde tiden.

Susanna: -Jeg går ind i skabet. Når tyrannen kommer,
står jeg derinde og venter på ham.

Greven: -Alt er, som jeg efterlod det.
Vil du åbne, eller skal jeg?

Grevinden: -Vent, og hør på mig.
Tror du, at jeg kan svinge mine forpligtelser?

Greven: -Som du vil. Jeg ser, hvem der er i skabet.
Grevinden: -Ja, men hør på mig først.

Greven: -Så er det altså ikke Susanna?
Grevinden: -Nej, men en, du ikke behøver mistænke.

Grevinden: -Det med i aften er bare en spøg, han hjalp med,
jeg sværger, at min ære og ærlighed ...

Greven: -Hvem er det så? Sig det, jeg slår ham ihjel!
Grevinden: -Det tør jeg ikke. Greven: -Sig det.

Grevinden: -Det er et barn.
Greven: -Et barn! -Ja. Cherubino.

Greven: -Skæbnen lader mig overraske ham
alle steder. Er han ikke rejst? Slyngler!

Greven: -Der er ingen tvivl. Det er det komplot,
brevet fortalte mig om.

Greven: -Kom ud, din infame, vanartede knægt!
Grevinden: -Dit raseri får mit hjerte til at skælve.

Greven: -Vover du at sætte dig op imod mig?
Grevinden: -Nej, hør her ... Greven: -Så fortæl!

Grevinden: -Jeg sværger, at selvom han er lidt afklædt ...
Greven: -Lidt afklædt! Fortsæt!

Grevinden: -Han skulle klædes ud som pige.
Greven: -Jeg forstår, elendige kone, jeg vil hævne mig.

Grevinden: -Din vrede er uretfærdig,
og din tvivl krænker mig.

Greven: -Giv mig nøglen. Grevinden: -Han er uskyldig.
Du ved ... Greven: -Jeg ved ingenting.

Greven: -Forsvind fra mit åsyn, utro hustru,
du prøver tilmed at ydmyge mig.

Grevinden: -Jeg skal nok gå, men jeg er uskyldig.

Greven: -Jeg lytter ikke, for jeg kan se det på dit ansigt.

Greven: -Han skal dø. Grevinden: -Åh, den blinde jalousi,
hvad kan den ikke drive ham til?

Greven: -Nu forstår jeg, elendige kvinde.

Grevinden: -Jeg er uskyldig. Greven: -Han skal dø!

Greven: -Når han er død, kan han ikke længere
genere mig. Grevinden: -Åh, den blinde jalousi!

Susanna: -Hvorfor er De så forbløffet?
Grib et våben, og slå Cherubino ihjel.

Susanna: -Det er den vanartede knægt,
De ser foran Dem.

Greven: -(Sikken lærestreg). Grevinden: -(Susanna var derinde?)

Susanna: -(De forstår ikke, hvordan det kan gå til).

Greven: -Er du alene? Susanna: -Se efter, han kan jo gemme sig.

Greven: -Vi må se efter, han kan jo have gemt sig.

Grevinden: -Susanna, jeg kan ikke få vejret.

Susanna: -Bare rolig, han er i sikkerhed.

Greven: -Hvor har jeg dog taget fejl! Jeg kan næsten ikke tro det.
Hvis jeg har såret dig ...

Greven: -... må du tilgive mig,
men sådan en spøg er grusom.

Grevinden: -Din tåbelige opførsel
fortjener ikke medlidenhed.

Greven: -Jeg elsker dig, det sværger jeg.

Grevinden: -Du lyver, jeg er den utro kone, der ydmyger dig.

Greven: -Susanna, hjælp med at dæmpe hendes vrede.
Susanna: -Den er straffen for Deres mistænksomhed.

Grevinden: -Du belønner min troskab og kærlighed
med grusomhed?

Greven: -Susanna, hjælp med at dæmpe hendes vrede.
Susanna: -Den er straffen for Deres mistænksomhed.

Susanna: -Frue ... Greven: -Rosina ...
Grevinden: -Du er grusom. Jeg er ikke længere den samme.

Grevinden: -Jeg er et offer for din ligegyldighed,
du morer dig med at såre mig.

Greven: -Jeg angrer og har fået min straf.
Vis medlidenhed. Grevinden: -Jeg kan ikke bære det.

Greven: -Men Cherubino i skabet? Grevinden: -Jeg satte dig på
en prøve. Greven: -Og din uro? Grevinden: -Skulle narre dig.

Greven: -Brevet? Grevinden, Susanna: -Figaro skrev brevet,
Basilio afleverede det. Greven: -Hvor usselt.

Grevinden, Susanna: -Den, som ikke kan tilgive andre,
fortjener ikke selv at blive tilgivet.

Greven: -Godt, lad os alle slutte fred, hvis I vil.
Rosina lader sig nok formilde.

Grevinden: -Åh, Susanna, jeg har sådan et blødt hjerte.
Hvem vil nogensinde tro på min vrede?

Susanna: -Uanset hvordan man vender og drejer det, frue, så falder vi altid i,
når det kommer til mænd.

Greven: -Se på mig. -Utaknemlige mand.
Greven: -Jeg tog fejl, og jeg angrer.

Greven: -Fra dette øjeblik må jeg lære
at forstå dig bedre.

Figaro: -Mine damer og herrer, musikanterne er her.
I kan høre trompeterne og fløjterne.

Figaro: -Med sang og dans
skynder vi os til bryllup.

Greven: -Rolig nu, ikke så hurtigt. Figaro: -Man venter os.
-Fortæl mig lige en ting først ...

Susanna, grevinden: -Det bliver vanskeligt, hvordan skal det gå?
Greven: -Jeg må spille mine kort forsigtigt.

Greven: -Ved du, min gode Figaro,
hvem der har skrevet dette brev?

Figaro: -Nej, det gør jeg ikke.
Greven: -Du ved det ikke? Figaro: -Nej!

Susanna: -Gav du det ikke til Basilio ... Grevinden: -Som skulle
give det ... Susanna: -Cherubino ... Grevinden: -I aften i haven ...

Greven: -Du forsvarer dig forgæves, dit ansigt afslører dig.
Jeg kan se, at du lyver.

Figaro: -Mit ansigt lyver måske, men ikke jeg.
Susanna, grevinden: -Det nytter ikke, hemmeligheden er ude.

Greven: -Hvad svarer du? Figaro: -Intet. Greven: -Du indrømmer altså?
Figaro: -Nej. Susanna, grevinden: -Hold nu op, spøgen er slut.

Figaro: -Så slutter vi den som i et lystspil,
og lader det ende med bryllup.

Susanna, grevinden, Figaro: -Åh, herre, opfyld vores ønske.
Greven: -(Marcellina, hvor bliver du dog af?)

Antonio: -Hr. greve. Greven: -Hvad er der sket?
Antonio: -Det er frækt. -Fortæl, hvad der er sket?

Antonio: -Der bliver tit smidt ting ned fra balkonen,
men nu var det en mand, der blev smidt ned.

Greven: -Ned fra balkonen? Antonio: -Ja, se blomsterne.
Susanna, grevinden: -Figaro, pas på! -Figaro: -Hvad laver den fulderik her?

Greven: -Hvor er manden nu? Antonio: -Han er stukket af.
Susanna: -Ved du, at Cherubino ... Figaro: -Jeg så det hele.

Greven: -Ti stille.

Antonio: -Hvad ler du ad?
Greven: -Ti stille.

Figaro: -Du er altid fuld fra morgenstunden.
Greven: -Gentag det lige for mig.

Greven, Antonio: -En mand på balkonen ... faldt ned i ...
Figaro, Susanna, grevinden: -Han er jo fuld! Greven: -Fortsæt bare.

Greven: -Så du hans ansigt?
Antonio: -Nej, jeg så det ikke. Susanna, grevinden: -Hør lige, Figaro!

Figaro: -Ti nu stille, gamle fjols, lav ikke alt det postyr.
Det var mig, der sprang ned.

Greven: -Hvem? Dig? Susanna, grevinden: -Hvor kvikt!
Greven: -Det tror jeg ikke på. Antonio: -Hvordan er du blevet så stor?

Antonio: -Du var mindre, da du sprang. Figaro: -Sådan går det,
når man hopper. Antonio: -Det lignede ham den unge ...

Greven: -Cherubino! Susanna, grevinden: -Pokkers!
Figaro: -Skulle han være redet hertil fra Sevilla?

Antonio: -Nej, jeg så bestemt ingen hest springe med.
Greven: -Nu er det nok! Susanna, grevinden: -Hvordan skal det ende?

Greven: -Altså du ... Figaro: -Sprang ned.
Greven: -Hvorfor? Figaro: -Af frygt. Greven: -Af frygt?

Figaro: -Jeg var lukket inde og hørte stemmer.
De råbte ... og så var der brevet.

Figaro: -Jeg sprang ud af frygt og forvirring
og forvred min fod.

Antonio: -Så du tabte dette papir? Greven: -Giv mig det.
Figaro: -Jeg er gået i en fælde. Susanna, grevinden: -Pas på, Figaro.

Greven: -Sig mig, hvad er det for et papir?
Figaro: -Straks, nej, vent, jeg har så mange.

Antonio: -Det er måske en gældsoversigt?
Figaro: -Nej, det er gæstelisten. Susanna, grevinden, Figaro: -Gå nu din vej.

Antonio: -Jeg går, men hvis jeg overrasker dig igen ...
Figaro: -Jeg er ikke bange for dig.

Greven: -Altså ... Grevinden, Susanne: -(Åh, det er Cherubinos kontrakt!)
Greven: -Altså ... fat mod. Figaro: -Jeg fjols.

Figaro: -Cherubino gav mig kontrakten.
Greven: -Hvorfor? Figaro: -Fordi den mangler ...

Greven: -Hvad mangler den?
Susanne, grevinden: -(Et stempel). Greven: -Svar nu.

Figaro: -Man plejer ...
Greven: -Hvorfor tøver du?

Figaro: -Man plejer at give den
et stempel.

Greven: -Slynglen driver mig til vanvid,
jeg forstår intet.

Figaro: -Den stakkels greve raser,
men forstår mindre end mig.

Susanna, grevinden: -Hvis jeg redder mig ud af denne storm,
forliser mit skib alligevel ikke.

Marcellina, Basilio, Bartolo: -Hr. greve, De er så retfærdig, hør på os.

Greven: -(De er kommet for at hævne mig).

Susanna, grevinden, Figaro: -(De er kommet for at forstyrre, hvad gør jeg?)

Figaro: -Det er jo tre tosser.

Hvad vil de her?

Greven: -Rolig nu, enhver her må sige, hvad han vil.

Marcellina: -Den mand har lovet at gifte sig med mig, og det løfte skal han holde.

Susanna, grevinden, Figaro: -Hvad?

Greven: -Ti stille. Her dømmer jeg.

Bartolo: -Som hendes advokat fremsætter jeg det retsmæssige krav.

Susanna, grevinden, Figaro: -Han er en slyngel.

Greven: -Ti stille! Her dømmer jeg.

Basilio: -Jeg bevidner, at han lovede hende ægteskab til gengæld for et lån. Susanna, grevinden, Figaro: -De er tre tosser.

Greven: -Stille! Lad os læse kontrakten og få orden på det hele.

Susanna, grevinden, Figaro: -Jeg er forvirret og fortvivlet.

Marcellina, Basilio, Bartolo, greven: -Sikken herligt træk. De har fået sig en næse.

Susanna, grevinden, Figaro: -De må være sendt af en djævel fra helvede.

Marcellina, Basilio, Bartolo, greven: -En nådig gud har ført os herhen.

Susanna, grevinden, Figaro: -Jeg er forvirret og fortvivlet.

Marcellina, Basilio, Bartolo, greven: -Sikken herligt træk. De har fået sig en næse.

Susanna, grevinden, Figaro: -De må være sendt af en djævel fra helvede.
Marcellina, Basilio, Bartolo, greven: -De har fået sig en næse.

Susanna, grevinden, Figaro: -Jeg er forvirret og fortvivlet.
Marcellina, Basilio, Bartolo, greven: -En nådig gud har ført os herhen.

Susanna, grevinden, Figaro: -De må være sendt af en djævel fra helvede.
Marcellina, Basilio, Bartolo, greven: -En nådig gud har ført os herhen.

PAUSE

Greven: -Sikken situation! Et anonymt brev,
Susanna i skabet. Min forvirrede kone ...

Greven: -En mand hopper fra balkonen ... en anden
påstår, at det var ham. Hvad skal jeg tro?

Greven: -Kan det være en af mine folk? Og grevinden?
Den mindste mistanke krænker hende.

Greven: -Hendes selvrespekt er for stor.
Og min ære?

Greven: -Hvad har menneskelig svaghed gjort mod den?
Grevinden: -Fat mod, sig, at han skal vente på dig i haven.

Greven: -Jeg har sendt Basilio til Sevilla for at se,
om Cherubino er der. Susanna: -Åh gud, og Figaro?

Grevinden: -Sig ikke noget til ham, jeg går selv derhen.
Greven: -Han burde være tilbage inden aften.

Susanna: -Jeg tør ikke.
Grevinden: -Min lykke er i dine hænder.

Greven: -Har Susanna afsløret hemmeligheden?
Så skal Figaro giftes med Marcellina.

Susanna: -Hr. greve ... Greven: -Hvad vil du?
Susanna: -De virker vred ... Greven: -Vil du mig noget?

Susanna: -Deres hustru er svimmel
og beder om sin flaske med lugtesalt.

Greven: -Bare tag den. Susanna: -Jeg kommer tilbage med den.
Greven: -Nej, behold den, brug det selv.

Susanna: -Jeg? Kvinder af min rang
bliver ikke svimle.

Greven: -Heller ikke en kvinde, som mister sin brudgom?
Susanna: -Marcellina får de penge, De lovede mig.

Greven: -Som jeg lovede dig hvornår? Susanna: -Sådan forstod
jeg Dem. Greven: -Ja, havde du bare villet forstå mig.

Susanna: -Det er min pligt.
Og deres ønske er min vilje.

Greven: -Hjerteløse kvinde, hvorfor har du ladet mig
længes indtil nu?

Susanna: -En kvinde kan altid nå
at sige ja.

Greven: -Så du møder mig altså i haven?
Susanna: -Hvis De ønsker det, gør jeg.

Greven: -Du møder mig der?
Susanna: -Jeg møder Dem der.

Greven: -Du svinger mig ikke?
Susanna: -Nej, jeg svinger ikke.

Greven: -Nu er mit hjerte fyldt
af glæde.

Susanna: -I, som forstår jer på kærlighed,
må undskylde, at jeg lyver.

Greven: -Så du møder mig altså i haven?
Susanna: -Hvis De ønsker det, gør jeg.

Greven: -Du møder mig der?
Susanna: -Jeg møder Dem der.

Greven: -Du svigter mig ikke?
Susanna: -Nej, jeg svigter ikke.

Greven: -Hvor er jeg glad. Susanna: -I, som forstår jer
på kærlighed, må undskylde, at jeg lyver.

Greven: -Du var så kold i morges. Susanna: -Cherubino var der.
Greven: -Men også over for Basilio ...

Greven: -... som fortalte dig, at jeg elsker dig.
Susanna: -Vi har ikke brug for en Basilio. -Sandt nok.

Greven: -Men nu har du lovet det. Hvis du svigter ...
Men grevinden venter på lugtesaltet.

Susanna: -Det var bare en undskyldning, ellers havde jeg
ikke kunnet tale med Dem. Greven: -Kæreste!

Susanna: -Der kommer nogen. Greven: -(Nu er hun min).
Susanna: -(Tør Dem om munden, snedige greve).

Figaro: -Hør Susanna, hvor skal du hen? Susanna: -Ti stille,
sagen er vundet uden advokat. Figaro: -Hvordan?

Greven: -Hun siger, sagen er vundet! Hvad er det
for noget? Er jeg gået i en fælde?

Greven: -Luskebukse! Jeg vil straffe jer.
Og straffen bliver, som jeg ønsker.

Greven: -Hvad hvis han betaler den gamle?
Men hvordan skulle han kunne det?

Greven: -Og så er der Antonio, han vil nægte at lade
sin niece gifte sig med hittebarnet Figaro.

Greven: -Hvis man dyrker idiotens stolthed lidt ...

Greven: -Det hele kan passe ind i min plan.

Greven: -Sagen er klaret.

Greven: -Skal jeg se min tjener lykkelig, mens jeg selv sukker af længsel?

Greven: -Skal han have den kvinde, jeg selv forgæves begærer?

Greven: -Skal jeg se ham forenet med hende? Kvinden, jeg har følelser for, hun ikke har for mig?

Greven: -Skal jeg se min tjener lykkelig, mens jeg selv sukker af længsel?

Greven: -Skal han have den kvinde, jeg selv forgæves begærer?

Greven: -Skal jeg se ham forenet med hende? Kvinden, jeg har følelser for, hun ikke har for mig?

Greven: -Nej, den lykke under jeg dig ikke. Du blev ikke sat i verden for at pine mig.

Greven: -Og du skal ikke le ad min modgang.

Greven: -Nu er det kun håbet om hævn, der trøster og glæder mig.

Greven: -Nej, den lykke under jeg dig ikke. Du blev ikke sat i verden for at pine mig.

Greven: -Og du skal ikke le ad min modgang.

Greven: -Nu er det kun håbet om hævn,
der trøster og glæder mig.

Basilio: -Sagen er afgjort. Enten betaler du,
eller også gifter du dig med hende.

Marcellina: -Nu kan jeg ånde lettet op.
-Og jeg ...

Figaro: -... dør. Marcellina: -Jeg skal endelig giftes.
Figaro: -Jeg appellerer.

Greven: -Dommen er retfærdig. Betale eller gifte sig
med Marcellina. Bravo, Basilikum.

Bartolo: -En fin dom. Figaro: -Hvordan fin?
Bartolo: -Vi får alle hævn. Figaro: -Jeg gifter mig ikke med hende.

Bartolo: -Du gifter dig med hende. Du betaler
eller gifter dig, hun har lånt dig pengene.

Figaro: -Jeg er adelig, og uden mine forældres
samtykke ...

Greven: -Hvor er de?
Hvem er de?

Figaro: -Jeg har ledt efter dem i ti år,
jeg håber stadig at finde dem. Bartolo: -Du er hittebarn?

Figaro: -Nej, et mistet barn, faktisk stjålet.
Greven: -Hvordan? Bartolo: -Er der beviser? Vidner?

Figaro: -Guldet og det fine tøj, røverne fandt mig i,
beviser mit adelige ophav.

Figaro: -Og tatoveringen på min arm,
Marcella: -En spatel på højre arm.

Figaro: -Hvem har fortalt det? Marcellina: -Åh gud, det er ham!

Figaro: -Ja, jeg er mig? Bartolo, greven: -Hvem?

Marcellina: -Rafaello. Bartolo: -Du blev bortført af tyve?

Figaro: -Ja, fra et slot.

Bartolo: -Dér er din mor. Figaro: -Min amme ...

Bartolo: -Nej, din mor. Basilio, greven: -Hans mor!

Figaro: -Hvad er det, I siger?

Marcellina: -Dér er din far.

Marcellina: -Jeg, din mor, omfavner dig, elskede søn.

Figaro: -Far, anerkend mig, så jeg ikke skal skamme mig.

Bartolo: -Min samvittighed siger mig,
at jeg skal gøre det.

Basilio: -Han er hans far, hun er hans mor,
der bliver ikke noget bryllup.

Marcellina, Bartolo: -Elskede søn! Figaro: -Elskede forældre!

Greven: -Jeg er forvirret, jeg må hellere gå.

Susanna: -Vent, hr. greve, her er penge.
Jeg betaler for Figaro, jeg køber ham fri.

Greven: -Vi ved ikke helt, hvordan sagen står ...
Se engang der.

Susanna: -Er han allerede blevet enig med bruden?
Du godeste, hvor er han troløs!

Susanna: -Lad mig være!

Figaro: -Nej, vent. Hør lige, min kære.

Susanna: -Du kan få den her at føle.

Marcellina, Bartolo, Figaro: -Hun viser bare, hvor højt hun elsker ham.

Susanna: -Jeg ryster af vrede,
en gammel kvinde har spillet mig et puds.

Marcellina: -Dæmp din vrede, kære. Omfavn mig, jeg er hans mor og bliver nu din svigermor.

Susanna: -Hans mor? Greven, Basilio: -Hans mor.
Susanna: -Din mor?

Figaro: -Og det er min far, det siger han selv.
Susanna: -Hans far? Greven, Basilio: -Hans far. Susanna: -Din far?

Figaro: -Hun er min mor, det siger hun selv.
Hun er min mor, han er min far.

Greven, Basilio: -Smerten er næsten for tung at bære.
Susanna, Marcellina, Bartolo, Figaro: -Lykken er næsten for stor at bære.

Marcellina: -Frugten af vores kærlighed ...
Bartolo: -Lad os ikke tale om ting fra så fjern en tid.

Bartolo: -Han er min søn, du min hustru, vi gifter os, så snart du vil. Marcellina: -I dag ved et dobbeltbryllup.

Marcellina: -Her er gælds brevet, det er din medgift.
Susanna: -Tag også denne sæk. Bartolo: -Og den her.

Figaro: -Bliv endelig ved! Susanna: -Vi må fortælle fru en og onkel, hvad der er sket.

Susanna: -Er der nogen, der er så glad som jeg?
Figaro: -Jeg! Bartolo: -Jeg! Marcellina: -Jeg!

Susanna, Marcellina, Bartolo, Figaro. -Og for min skyld kan greven bare rase, til han eksploderer.

Grevinden: -Hvor bliver Susanna af? Jeg venter spændt på at høre, hvad greven sagde til forslaget.

Grevinden: -Planen virker dristig, når han er så jaloux.

Grevinden: -Men hvad er der galt i det?
Susanna og jeg bytter tøj ...

Grevinden: -Hvad er det for en nedværdigende opførsel,
min grusomme mand driver mig til?

Grevinden: -Han er utro, jaloux,
og han foragter mig.

Grevinden: -Først elskede han mig, så fornærmede han mig,
og til sidst bedrog han mig.

Grevinden: -Og nu er jeg nødt til
at få hjælp af min tjenestepige.

Grevinden: -Hvor blev de lykkelige øjeblikke af?

Grevinden: -Hvad blev der af løfterne
fra hans løgnagtige læber?

Grevinden: -Men når alt har forandret sig
og er endt i gråd for mig ...

Grevinden: -... hvorfor bærer jeg så stadig minderne
om lykken i mig?

Grevinden: -Hvor blev de lykkelige øjeblikke af?

Grevinden: -Hvad blev der af løfterne
fra hans løgnagtige læber?

Grevinden: -Hvis bare der var håb om, at min kærlighed
stadig kunne røre hans hjerte.

Grevinden: -Hvis bare min kærlighed ...

Grevinden: -Hvis bare der var håb om, at min kærlighed
stadig kunne røre hans hjerte.

Grevinden: -Hvad siger du? Og greven? Susanna: -Han så vred ud.
Grevinden: -Bare rolig, så kan vi lettere tæmme ham.

Grevinden: -Hvor skal stævnemødet finde sted?
Susanna: -I haven. Grevinden: -Vi beslutter et sted, skriv.

Susanna: -Jeg skal nok skrive, men ...
Grevinden: -Skriv, jeg påtager mig ansvaret.

Grevinden: -En lille sang til brisen.

Susanna: -Til brisen ...
Grevinden: -Sikken mild brise ...

Susanna: -Mild brise ...
Grevinden: -... der hvisker i aften.

Susanna: -... der hvisker i aften.
Grevinden: -Under pinjetræerne i den lille skov.

Grevinden, Susanna: -Under pinjetræerne ... i den lille skov.

Grevinden: -Og resten vil han forstå.
Susanna: -Selvfølgelig vil han forstå.

Grevinden: -En lille sang til brisen ... Susanna, grevinden: -Sikke mildt
brisen
hvisker i aften. Under pinjetræerne.

Grevinden: -Og resten vil han forstå.
Susanna: -Selvfølgelig vil han forstå.

Figaro: -Åh Susanna, du sårer mig dybt.

Figaro: -Med dit uskyldige ansigt og blik,
hvem skulle have troet det?

Figaro: -At stole på en kvinde er vanvid.

Figaro: -Luk øjnene op, I uforsigtige mænd,
og se, hvordan kvinder virkelig er.

Figaro: -Vi forguder dem, beundrer dem
og smigrer dem, fordi vi ikke ved bedre.

Figaro: -De er hekse, som fortryller, og sirener,
der synger blot for at drukne os.

Figaro: -De er roser med torne, snu ræve,
mestre i bedrag, de foregiver kærlighed.

Figaro: -Mere siger jeg ikke,
for I ved det allerede.

Figaro: -Luk øjnene op, I uforsigtige mænd,
og se hvordan kvinder virkelig er.

Figaro: -De er hekse, der fortryller,
sirener, der synger (mere siger jeg ikke).

Figaro: -De er lokkeduer, som forfører,
kometer, der stråler (mere siger jeg ikke).

Figaro: -De er roser med torne,
de lyver og viser ingen medlidenhed, nej.

Figaro: -Mere behøver jeg ikke sige,
for I ved det allerede.

Susanna: -Frue, hun siger, at Figaro kommer.

Marcellina: -Han er her allerede, dæmp din stemme.

Susanna: -Så den ene vil lure, og den anden
holde stævnemøde. Marcellina: -Jeg gemmer mig.

Susanna: -Frue, De skælver, fryser De?

Grevinden: -Natteluften er fugtig, jeg går nu.

Figaro: -(Så er det kritiske øjeblik kommet).

Susanna: -Jeg bliver og trækker lidt kølig luft.

Figaro: -(Kølig luft!)

Grevinden: -Bliv bare lidt.

Susanna: -Nu skal slynglen få betalt
for sin mistro.

Susanna: -Nu er øjeblikket inde, hvor jeg ubekymret
kan nyde min elskedes favntag.

Susanna: -Jeg vil slippe bekymringerne
og uforstyrret nyde glæden.

Susanna: -Skønheden på dette sted spejler
min kærligheds ild.

Susanna: -Natten vogter over
mine hemmeligheder.

Susanna: -Tøv ikke, min elskede ...
Kærligheden kalder.

Susanna: -Her hvor nattens ansigt
endnu ikke lyser på himlen.

Susanna: -Her hvor det stadig er mørkt,
og verden tier.

Susanna: -Her risler bækken,
og brisen leger ...

Susanna: -Dens blide hvisken
trøster hjertet.

Susanna: -Her ler blomsterne,
og græsset er køligt.

Susanna: -Alt kalder på elskovsglæder.

Susanna: -Kom, min elskede, kom med ind i skjul
mellem planterne.

Susanna: -Kom ...

Susanna: -Så vil jeg krone dig
med roser.

Figaro: -Skamløse kvinde! At lyve for mig!
Er jeg vågen, eller drømmer jeg?

Grevinden: -Det er Cherubino. Cherubino: -Jeg kan høre nogen.
Jeg kan se en kvinde. Grevinden: -Stakkels mig.

Cherubino: -Ser jeg rigtigt?
Det ligner Susanna.

Grevinden: -Hvis greven kommer nu,
synes jeg, skæbnen er for grum.

Cherubino: -Jeg nærmer mig forsigtigt,
vi må ikke spille tiden.

Grevinden: -Hvis greven kommer nu,
bliver der ballede.

Cherubino: -Lille Susanna. Hun svarer ikke,
hun gemmer sit ansigt bag hånden.

Cherubino: -Jeg vil drille hende.

Grevinden: -Frække dreng, forsvind herfra!

Cherubino: -Smukke pige, jeg ved, hvorfor du er her.

Greven: -Der er min Susanna.

Figaro, Susanna: -Der kommer forførereren.

Cherubino: -Vær ikke ond. Susanna: -Hun er sammen med en anden.

Cherubino: -Giv mig et kys. Susanna, greven, Figaro: -Stemmen er
Cherubinos.

Cherubino: -Hvorfor må jeg ikke få det,
greven skal have om lidt? Susanna, greven, Figaro, grevinden: -Hvor er han
fræk!

Cherubino: -Du ved, at jeg lå gemt og hørte alt.
Susanna, greven, Figaro, grevinden: -(Hvis han bliver, ødelægger han planen).

Cherubino: -Du får ... åh gud, greven!
Figaro: -Jeg vil se, hvad de laver.

Greven: -Du får den her, så du ikke gør det igen.
Figaro: -(Av! Det var lønnen for min nysgerrighed).

Greven: -Så er han endelig væk, kom, min elskede.
Grevinden: -Som De ønsker, her er jeg.

Figaro: -Sikken velvillig kvinde! Greven: -Ræk mig din hånd.
Min skat. Figaro: -(Hans skat?)

Greven: -Sikke fine fingre og blød hud du har.
Det pirrer og tænder mig.

Susanna, grevinden, Figaro: -Er man forudindtaget, ryger fornuften,
og sanserne bliver bedraget.

Greven: -Udover medgiften får du også
denne ring som pant på min kærlighed.

Grevinden: -Susanna tager imod alt fra sin velgører.
Susanna, greven, Figaro: -Det går fint, men det bedste mangler stadig.

Grevinden: -Jeg kan se lys. Greven: -Vi skjuler os, min Venus.
Figaro: -(Bedragne ægtemænd, tag ved lære!)

Grevinden: -I mørket? Greven: -Ja, vi går jo ikke derind
for at sidde og læse.

Figaro: -Hun går skamløst med ham!
Susanna, grevinden: -De snu er gået i fælden, det går godt.

Greven: -Hvem der? Figaro: -Folk!
Grevinden: -Det er Figaro. Jeg må gå.

Greven: -Gå, så kommer jeg.

Figaro: -Alt ånder fred. Den smukke Venus er gået med sin Mars.

Figaro: -Som århundredets Vulkan kan jeg overraske dem, fange dem i mit net.

Susanna: -Ti stille, Figaro.

Figaro: -Det er grevinden. Nu kan De selv se ...

Figaro: -... greven og min kone.
Jeg vil lade Dem se det med egne øjne.

Susanna: -Tal ikke så højt. Jeg bliver her, men jeg vil hævne mig.

Figaro: -(Susanna!) Vil De hævne Dem?

Susanna: -Ja. Figaro: -Men hvordan?

Susanna: -(Jeg vil overraske ham, jeg ved hvordan).

Figaro: -(Hun vil overraske mig, jeg hjælper lidt).

Figaro: -Hvis fru'en ønsker det ...

Susanna: -Tal ikke så meget.

Figaro: -Her er jeg for Deres fødder, mit hjerte flammer.
Se dette sted, tænk på hans utroskab.

Susanna: -(Det klør i min hånd, jeg er rasende).

Figaro: -(Jeg trækker vejret hurtigt, jeg brænder).

Susanna: -Men uden følelser mellem os?

Figaro: -Lad bitterheden træde i stedet for dem.

Figaro: -Ræk mig hånden ...

Susanna: -Værsgo!

Figaro: -Sikket slag! Susanna: -Sikket slag, og tag så også den her, listige rad. Figaro: -Vær ikke så hård ved mig.

Figaro: -Dejligt, min elskede!

Susanna: -Jeg skal lære dig at spille forfører!

Figaro: -Fred, lad os slutte fred, min elskede,
jeg genkender din stemme, den bor i mit hjerte.

Susanna: -Min stemme? Figaro: -Den stemme, jeg elsker.

Susanna, Figaro: -Lad os slutte fred, min skat.

Greven: -Hvor er hun, jeg har ledt i hele skoven?

Susanna, Figaro: -Det er grevens stemme.

Greven: -Susanna, er du døv og stum?

Susanna: -Smukt, han har ikke genkendt hende.

Figaro: -Hvem? Susanna: -Grevinden, selvfølgelig.

Figaro: -Grevinden?

Susanna, Figaro: -Lad os slutte denne farce
og trøste den lunefulde elsker.

Figaro: -Ja, frue, De er min elskede.

Greven: -(Min hustru ... jeg er ubevæbnet).

Figaro: -Vil De trøste mig lidt? Susanna: -Du kan gøre med mig,
hvad du vil. Greven: -De slyngler!

Susanna, Figaro: -Lad os skynde os, min skat,
lad os bytte smerten ud med nydelse.

Greven: -Folkens, grib til våben! Figaro: -Greven.

Greven: -Hjælp! Figaro: -Jeg er fortabt.

Basilio, Antonio: -Hvad sker der? Greven: -Slynglen har forrådt mig,
I skal se, hvem han er sammen med.

Basilio, Antonio: -Jeg er forbløffet,
det kan ikke være sandt.

Greven: -Det nytter ikke at gøre modstand, hustru,
kom ud og få belønningen for din ærlighed.

Greven: -Cherubino! Antonio: -Drengen!
Figaro: -Min mor! Basilio, Antonio, Figaro: -Grevinden!

Greven: -Komplottet er afsløret,
der har I den troløse.

Susanna: -Tilgiv mig. Greven: -Det skal du ikke håbe på.
Det kan jeg ikke.

Grevinden: -Tilgiver du i det mindste dem?

Basilio, greven, Antonio: -Åh gud, hvad er det, jeg ser?

Greven: -Tilgiv mig, grevinde.

Grevinden: -Jeg er mere eftergivende end dig,
så jeg siger ja.

Susanna, grevinden, Cherubino, Marcellina, Basilio, greven, Bartolo, Antonio:
-Så er vi alle glade.

Susanna, grevinden, Cherubino, Marcellina, Basilio, greven, Bartolo, Antonio:
-Kun kærligheden kan få denne dag med bekymringer
og tåbeligheder til at ende i glæde.

Susanna, grevinden, Cherubino, Marcellina, Basilio, greven, Bartolo, Antonio:
-Brudepar, venner, lod os danse, lad os lege,
sæt ild til fyrværkeriet.

Susanna, grevinden, Cherubino, Marcellina, Basilio, greven, Bartolo, Antonio:
-Lad festen begynde til tonerne af
en munter march.

Susanna, grevinden, Cherubino, Marcellina, Basilio, greven, Bartolo, Antonio:
-Lad festen begynde.